

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ 24

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

α'.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπεράτωσε, σὺν Θεῷ, τὸ ἔργον αὐτῆς ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου ὀριζομένη τακτικῇ συνελεύσει τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ταύτης συμμετέσχον πάντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πλὴν μόνον τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος. Συνεκροτήθησαν ἐν διαρκείᾳ τοῦ μηνὸς εἴκοσι συνεδρία, ὧν τινες πρὸ καὶ μετὰ μεσημβρίας. Οὐχ ἦντιν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐξαντληθῇ ἢ ἐν τῇ πρώτῃ συνεδρίᾳ καθορισθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα ἤδη ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἡμερησία διάταξις.

Ἐξ αὐτῆς ἐν πρώτοις ἀπασχόλησε τὴν Ἱεράν Σύνοδον τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, δι' ὃ, ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων συνεδριῶν, καὶ ἰδίᾳ συνεσκέφθη ἐπανειλημμένως, τὰ συμπεράσματα δέ, εἰς ἃ ἀπέληξεν, ἀπετυπώθησαν ἐν τῷ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπομνήματι, ὅπερ ἤδη ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ». Ἐπειδὴ ἐν διαρκείᾳ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου δὲν ἠδυνήθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος, κατὰ τὰς ἐπανειλημμένως δοθείσας ἐπαγγελίας αὐτῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, μελετήσασα αὐτὴς τὸ ζήτημα, καθώρισε τὰ σημεῖα τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνέθεκεν εἰς Ἐπιτροπεῖαν ἐξ Ἀρχιερέων, ὅπως παρακολουθήσῃ αὐτό. Ἡ Ἐπιτροπεῖα αὕτη κατηρτίσθη ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἐκ τῶν δύο ἀρχιερατικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῶν γεινιαζόντων Ἀρχιερέων, ἦτοι τῶν Σεβ. Κερκύρας, Καρυστίας, Θηβῶν, Ὑδρας, Κορινθίας καὶ Χαλκίδος.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπεῖαν ἀνέθεκεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ ζήτημα τῆς κατοχυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔγινε μὲν ἐπανειλημμένως λόγος ἐν τῇ Ἱερά Συνόδῳ, δὲν διεξήχθη ὅμως συστηματικὴ συζήτησις, καίτοι σχετικὴ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία ἀνετέθη εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπεῖαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Προέ-

δρου. Περὶ ταῦτα τὰ συμπεράσματα, εἰς ἃ κατέφθασεν ἡ Ἐπιτροπεῖα, ἐγένοντο ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἥτις ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ θεμελιώδεις διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου, ὡς ἡ διοικήσις τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας, ἢ ἐκλογή καὶ ἀνάδειξις τῶν Ἀρχιερέων ὑπ' αὐτῆς καὶ ἄλλα, μὴ ὑποστῶσι μεταβολὴν τινα. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐδέχθη κατ' ἀρχὴν τὴν τροποποίησιν δευτερευουσῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, τὴν συγκρότησιν Ἀρχιερατικοῦ Συμβουλίου περὶ τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν εἰς αὐτὸ ἀνάθεσιν τῶν καθηκόντων τῶν δευτεροβαθμίων Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἅτινα, ἐὰν γίνῃ τοιαύτη μεταβολή, μέλλουσιν οὕτω νὰ καταργηθῶσι. Τὰ μέλη τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Συμβουλίου θὰ ὦσι καὶ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ βοηθοὶ Ἐπίσκοποι τῶν Μητροπολιτῶν ἐκλέγονται ἐκ τριῶν ὑπ' αὐτῶν προτανομένων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογίμων καὶ ὅπως ἔχωσι παρ' αὐτῷ τὴν θέσιν Πρωτοσυγγέλλων, διασσωζομένων τῶν κανονικῶν δικαιωμάτων τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν. Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθῇ ὅπως μείζονα αὐτοτέλειαν ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους; προσλάβῃ ἡ ἀπονομὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης, ἐπιτραπῇ δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἢ αὐτοπρόσωπος παράστασις τῶν κατηγορουμένων καὶ εἰς τὰς κατ' ἔφεσιν δίκας.

Πρὸς μελέτην καὶ ἀνασύνταξιν τῆς ὑπαρχούσης ἐκκλησιαστικῆς δικονομίας κατηρτίσθη εἰδικὴ Ἐπιτροπεῖα ἐκ τῶν Σεβ. Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, Κορινθίας, Κυθήρων καὶ Κερκύρας, ἥτις ὅμως δὲν ἐπρόφθασε νὰ ὑποβάλλῃ τὸ πόρισμα αὐτῆς κατὰ τὴν λήξασαν συνέλευσιν τῆς Ἱεράς Συνόδου. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπεῖαν ἀνετέθη καὶ ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος περὶ τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, ὑποβληθεῖσα κατὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσιν τῆς Ἱεράς Συνόδου.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβ. Ἱεράρχας

Παρακαλοῦμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι διατάξετε τὰ Ἐγούμενοσυμβούλια τῶν ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα υποβάλωσιν ἡμῖν πάραντα τὰς εἰς χεῖρας αὐτῶν εὕρισκομένας ἀποδείξεις καταθέσεως παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς στεμμάτων (Ἀναγκαστικοῦ Δανείου) κατὰ τὰς χρήσεις 1922 καὶ 1923, καὶ ἀνηκούσας εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, καθόσον ἄνευ αὐτῶν καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀνάληψις τῶν ὀριστικῶν τίτλων παρὰ τῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ *Τὰ Μέλη*
 † Ὁ Κερκύρας—Παξῶν Ἀθηναγόρας
 † Ὁ Καρυσιῆς Παντελεήμων
 Ἀμίλλας Ἀλιβιζάντος
 Δημήτριος Μένανδρος

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ;

Ἐλέχθη καὶ λέγεται ἀκόμη ὑπὸ τινων, ὅτι ἔληξεν ἡ περίοδος τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, ὅτι, ἂν μέχρι τοῦδε ἡ ἀνθρωπότης οὕτως ἢ ἄλλως ἐθρήσκευεν, ἀλλ' ὅμως ἀφ' ὅτου διεδόθησαν μετὰ τύσης ἐντάσεως καὶ εἰς τὴν ἑκτασιν τὰ πνευματικὰ φῶτα καὶ ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἠδύνθη, τὸ τέλος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐσήμανεν.

Ἄλλ' ὁ δισχυρισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ, τὸ δὴ λεγόμενον, παλαιὸν ἄσμα, πολὺ παλαιόν, καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἤδη ἀπὸ δεκαεννέα αἰώνων. Τὸ ἔψαλεν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι αὐτοκράτορες, οἱ ὅποιοι ἐπίστευον ὅτι εἶχον ἀποτελειώσῃ τὸν Χριστιανισμόν. Τὸ ἔψαλε καὶ ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, βεβαίωτατος ὢν περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξοντώσεως τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας. Τὸ ἔψαλε καὶ ὁ Βολταῖρος, ὁ ὁποῖος προεφήτευσεν, ὅτι μετὰ ἑκατὸν ἔτη ὁ Χριστιανισμὸς θὰ ἀποτελεῖ μίαν ἀπλὴν ἀνάμνησιν καὶ θὰ ἦναι ἐγκεκλεισμένος εἰς τὰ μουσεῖα ὡς ἀρχαιολογικὴ ἀνάμνησις. Ἄλλὰ τὸ ἴδιον ἄσμα ἔψαλε καὶ ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ 19 αἰὼν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῖου ἀντήχησε τοῦτο ἐντὸς καὶ Βουλῶν, καὶ Ἀκαδημιῶν, καὶ προσκηρύχθη ἀπὸ τῶν σελίδων περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐφημερίδων.

Εἶναι λοιπὸν πολὺ παλαιὸν καὶ πολλακίς ἠκούσθη τὸ ἄσμα τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Ἄλλ' ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν ἀνοικτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς,

διὰ νὰ βλέπωμεν, καὶ νὰ ὁμολογοῦμεν ἐλικρινῶς τὰ βλέπομενα. Ἰδοὺ, πανταχοῦ ἡ Χρ. θρησκεία ἴσταται εὐθυτενῆς καὶ βαδίζει πρὸς τὰ ἔμπροσ, διαρκῶς κατακτῶσα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὁλονὲν εὐρύτερον ἔδαφος. Πανταχοῦ σπεῖρει τὸν λόγον τῆς καὶ τὸ κήρυγμά τῆς, πανταχοῦ ἐκδίδει καὶ διαδίδει τὰ βιβλία τῆς, οἰκοδομεῖ τοὺς ναοὺς τῆς, πολλαπλασιάζει τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἀποστόλους τῆς, καὶ τὰ ἔργα καὶ τοὺς καρπούς τῆς. Ἡ Χριστ. θρησκεία ἀκμάζει καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὅλῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ὅπου ἀνθρωπότης πεπολιτισμένη.

Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἐξέλιπεν—αὐτὸς εἶναι ὁ δισχυρισμὸς τῶν ὀπαδῶν τοῦ ὕλισμοῦ καὶ τῆς ἀθεΐας. Ἐξέλιπεν, ἐξηφανίσθη, ἀπέθανεν. Ἄλλ' ἀφοῦ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, διατί δὲν τὴν ἀφίνετε ν' ἀναπαύεται ἀνενόχλητος τοῦλάχιστον ἐν τῷ φερέτρῳ τῆς, καὶ διατί τὴν κατηγορεῖτε ὅτι τείνει νὰ καταλάβῃ τὰ πάντα ; Διατί συνάττετε καὶ ἐκδίδετε βιβλία ἐναντίον τῆς, διατί συγκροτεῖτε ἀντιχριστιανικὰ σωματεῖα καὶ συνασπίζεσθε ἐναντίον τῆς ὁλονὲν διὰ μεγαλυτέρων καὶ ἰσχυροτέρων δυνάμεων, διατί ψηφίζετε νόμους διὰ νὰ τὴν ἐξοντώσετε ; Οἱ νεκροὶ δὲν εἶναι ἐπιφοβοὶ, καὶ οἷς φριβεῖσθε καὶ τοὺς νεκρούς ; Δὲν εἶναι ἀστείον νὰ ἐξοργίζεσθε κατὰ τῶν νεκρῶν ; Δὲν γίνεσθε γελοῖοι, μαχόμενοι κατὰ τῶν πτωμάτων ; Οἱ νεκροί, μετὰ τὸν ἐνταφιασμόν των, λησμονοῦνται ὑπὸ τῶν ζώντων, οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὰ νεκροταφεῖα ἐπιστρέφουν καὶ ἀφοσιώνονται εἰς τὰ ἔργα των. Διατί δὲν πράττετε τὸ αὐτό, προκειμένου περὶ τῆς θρησκείας ἐκείνης, ἣ ὁποία, κατὰ τὸν δισχυρισμόν σας, ἀπέθανε ;

Ἄλλ' αὐτῇ αὐτῇ ἡ διαγωγή σας βοᾷ, ὅτι τὰ πράγματα συμβαίνουν ὅλω ; ἀντιθέτως πρὸς τὰς βεβαιώσεις σας. Βιάζεσθε νὰ τὴν ἐκμηδενίσετε ; ἀλλ' ἀκριβῶς διότι διαρκῶς νέαν ζωὴν ἀποκτᾷ, καὶ νέον θάλλος καὶ σφρίγος. Πρὸς κέντρα λακτίζετε ! Διότι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἀπέθανε. Τὸν βλέπετε καθ' ἑκάστην στιγμὴν ἔμπροσθέν σας. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν ἀναζητήτε ὑπὸ τὴν γῆν, εἰς τὰς κατακόμβας. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἔπαυσε νὰ κρύπτεται ἤδη, ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐκείνην ἐποχὴν τῶν κατακομβῶν. Ἐκτοτε πανταχοῦ ὑψοῦται ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ ἀπλοῦται ἀνὰ τὴν γῆν, καὶ τείνει ὑπερήφανος τὸ ἀνάστημά τῆς κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν τῆς μὲ ὅλην τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν παραμορφωθέντων καὶ παρεξηγηθέντων σκοπῶν τῆς, τῶν περιυβρισθεῖσάν ἀρετῶν τῆς καὶ τῶν παραγνωρισθέντων δικαιωμάτων τῆς. Ἀνοίγει ἀφόβως τὸ στόμα τῆς, καὶ μετὰ παρη-

σίας καταδικάζει τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν πλάνην καὶ διακηρύττει στεντορεῖα τῆ φωνῇ τὴν ἀλήθειαν.

Δὲν ἔχει ὡς ὄργανά της οὔτε λεγεῶνας καὶ τὰ γάματα ὀπλοφόρων, οὔτε ἄλλην τινὰ ὑλικὴν ἰσχύν. Ὁ μόνος ὑποστηρικτὴς της εἶναι ὁ Παντοδύναμος καὶ αὐτὸ τῆς ἀρχῆς. Μὴ ματαιοπονῆτε. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία τότε μόνον θὰ λάβῃ πέρασ, ὅταν ἔλθῃ τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Λάβετε το ὑπ' ὄψιν, ἀναμετρήσατε τὰς δυνάμεις σας καὶ σεῖς καὶ οἱ σύγχρονοι καὶ οἱ μεταγενέστεροι ὅμοιοί σας, καὶ σκεφθῆτε μήπως τὴν δραστηριότητα καὶ τὰς δυνάμεις σας δὲν θὰ ἦτο ἐπωφελέστερον δι' ὑμᾶς νὰ κατευθύνετε πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν...

ΤΟ ΕΝ ΣΙΝΑΪ'Α ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», μόλις σήμερον κατορθοῦται νὰ γραφῶσιν ἐν αὐτῇ ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ πρὸ τινος ἐν Σινάϊα τῆς Ρωμουνίας συγκροτηθέντος Συνεδρίου, τοῦ ὁποίου μετέσχον δύο τῶν Καθηγητῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, οἱ κ. κ. Κ. Δυοβουνιώτης καὶ Γρηγ. Παπαμιχαήλ, μέλη ἀποειλοῦντες τοῦ τετραμελοῦς Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τοῦ «Διεθνoῦς Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνoῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», οὗ—Συμβουλίου—τὰ ἔτερα δύο μέλη εἶνε οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Ἀμ. Ἀλεβιζᾶτος (Γεν. Γραμματεὺς) καὶ Δημ. Μπαλᾶνος, ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρείαν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου.

Τοῦ Συνεδρίου μετέσχον ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν τοῖς Βαλκανικοῖς Κράτεσιν Ἐθνικῶν Συμβουλίων τοῦ ἐν λόγῳ Διεθνoῦς Συνδέσμου, ἐντεῦθεν δὲ καὶ «Βαλκανικὸν» ἀπεκλήθη. Αἱ συνεδρίαὶ συνεκροτήθησαν ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τῆς ἐν Σινάϊα μονῆς, ἐν τῷ ναῷ τῆς ὁποίας, πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν, ἐτελέσθη δέησις ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν Κλήρου, παρόντων πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου, ἐν οἷς προεῖχον οἱ ὄργανοι αὐτοῦ κ. κ. Dickinson, Rumsay καὶ Atkinson καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου Ἀρχιμ. κ. Τιμόθεος Εὐαγγελινίδης, προϊστάμενος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἐξελέγη ὁ Ρωμοῦνος Ἀρχιμ. κ. Ἰούλιος Σκριμπάν, ἀντιπρόσωπος τοῦ κωλυθέντος νὰ προσέλθῃ Ρωμοῦνου ἐπισκόπου Βαρθολομαίου.

Τὰ σπουδαιότερα τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα συζητήθησαν κατὰ τὰς συνεδρίας τοῦ Συνεδρίου, ἦσαν τὸ τῶν μειονοτήτων καὶ τὸ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν

τελεσφορότερον θὰ ἠδύναντο νὰ δράσωσιν αἱ ἐν τοῖς Βαλκανίοις ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φιλίας ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ζητήματος ὠμίλησεν ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Παπαμιχαήλ, διὰ τῶν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος διατάξεων καὶ διὰ γεγονότων καὶ ἀριθμῶν, ἐκ λεπτομεροῦς στατιστικῆς, ἀναπτύξας ὅτι ζήτημα μειονοτήτων δὲν δύναται νὰ ἐγερωθῇ ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον οἱ πάντες εἶνε ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν Κράτος μάλιστα περὶ τῶν μειονοψηφῶν τούτων προνοεῖ περισσότερον ἢ περὶ τῶν ὁμοειδῶν, ὁμοθρήσκων καὶ ὁμογλώσσων· ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος, διατυπωθείσης γνώμης περὶ διεθνοποιήσεως τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου, νέας δῆλα δὴ τροποποιήσεως τοῦ διοικητικοῦ αὐτοῦ συστήματος, διὰ τοῦ καταρτισμοῦ περὶ τὸν Οἴκουμ. Πατριαρχὴν Συνόδου ἱερᾶς ἐξ ἐπισκόπων, ἀντιπροσωπευόντων πάσας τὰς ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἐθνικὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ὁ ἕτερος τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων κ. Δυοβουνιώτης ἀντέκρουσε διαρρηθῆν τὴν γενομένην εἰσήγησιν, ἀναπτύξας ὅτι τοιοῦτο σύστημα ἐκκλησιαστικοῦ πολιτεύματος ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῇ ἢ Ἑλληνικὴ Ὄρθόδοξος Ἐκκλησία, διότι, ἐφαρμοζόμενον ἐν τῇ Παπικῇ Ἐκκλησίᾳ, εἶνε ὅλως ὀθνεῖον καὶ ἀπαράδεκτον καὶ ἀπόβλητον διὰ τὴν καθ' ὅλου Ὄρθοδοξίαν, ἧς τὸ ἐκκλησιαστικὸν πολίτευμα κατέστησαν Οἴκουμενικαὶ Σύνοδοι, μόνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν γνωρίζασαι καὶ ὁμολογήσασαι ὡς ἀρχηγὸν καὶ κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον ἐσωτερικὴν ὀρίσασαι τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς πίστεως, τῶν αὐτῶν δογμάτων καὶ τοῦ αὐτοῦ πολιτεύματος.

Ἡ περὶ διεθνοποιήσεως τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου πρότασις ἀπεκρούσθη καὶ ὑπὸ τῶν Σέρβων ἀντιπροσώπων.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ληφθεισῶν ἀποφάσεων, μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ἐνδιαφέρει ἡμᾶς ἐγγύτερον ἢ περὶ τοῦ τρόπου τῆς δράσεως τῶν ὀρθοδόξων ἐν τοῖς Βαλκανίοις Ἐκκλησιῶν, μετὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῆς περὶ διεθνοποιήσεως τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου προτάσεως :

«Τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου τούτου, πεπεισμένα περὶ τῆς ἀνάγκης ἰσχυροτέρου δεσμοῦ ἐνότητος μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀποφασίζουσιν ὅπως τὰ Ἐθνικὰ Συμβούλια παρακληθῶσιν ἵνα συλλέξωσι τὰ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφορῶντα καὶ ἐτοιμάσωσιν ὑπομνήματα, ἵνα ἐν τῇ μελλούσῃ συνδιασκέψει καταστή δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἀπόφασις περὶ τῶν μέσων

καὶ τῶν μεθόδων, ἃς ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς προαγωγὴν τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν».

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτή.

ΗΘΙΚΟΠΟΙΕΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ;

5 Ὁλέθρια ἀποτελέσματα.

Δύο κυρίως εἶναι οἱ τροχί, οἱ ὁποῖοι κανονίζουν τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου : ἡ διδασκαλία καὶ τὸ παράδειγμα. Καλὴ διδασκαλία, βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἐναρέτου παραδείγματος, δύναται καὶ τὴν μᾶλλον στρεβλὴν φύσιν νὰ τὴν διορθώσῃ. Βέβαια δὲν δύναται νὰ τὴν κάμῃ τελειοτάτην, κατορθώνει ὅμως νὰ προλάβῃ πολλὰ κακὰ καὶ νὰ μαράνη διαφόρους ἁμαρτωλὰς κλίσεις. Καὶ ἐπειδὴ ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῆς διδασκαλίας, λέγομεν : ὅτι διδασκαλία φαύλη, καὶ τὴν μᾶλλον ἀγαθωτέραν φύσιν, ἔχουσα συνεργὸν τὸ κακὸν παράδειγμα, δύναται ἀσφαλῶς νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ ἔγκλημα. Τάχα ἀγνοεῖτε, ἐκ τῶν ἀναγνώσεων πρακτικῶν ἀπὸ δίκας δικαστηρίων, ὅτι ἄνθρωποι ἀγαθοί, πρᾶοι, φιλήσυχοι, ἀποτροπιαζόμενοι καὶ τὴν θανάτωσιν μιᾶς ὄρνιθος, ἐν τούτοις προσέβησαν εἰς ἐγκλήματα στυγερά καὶ φρικιαστικά ; Ἐκ τῆς διαδικασίας δὲ ἀπεδείχθη, ὅτι ἐπέδρασαν εἴτε αἱ προφορικαὶ συχναὶ συμβουλαὶ τῶν φίλων αὐτῶν, εἴτε ἀνάγνωσις βιβλίων φαύλων. Τί περιμένετε, παρακαλῶ, ἀπὸ ἑνα πτωχὸν ἐργάτην, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἡμέρας τώρα δὲν δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας του, ὅταν διαβάσῃ κανὲν βιβλίον, ὅτι ἡ κλοπὴ δὲν εἶναι ἀξιόμιμτος πράγμα, ἀφ' οὗ καὶ οἱ πλούσιοι κλέπτουσι καὶ οἱ ὑπάλληλοι δωροδοκοῦνται ; Νομίζετε, ὅτι θὰ ἀνθέξῃ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦτον, εἰς τὴν ὑπόδειξιν ταύτην ; Πολλοὶ ὀλίγοι οὗτοι θὰ εἶνε. Τί θὰ κάμῃ τότε ; θὰ κλέψῃ. Καὶ ἐπειδὴ εἶδεν, ὅτι ἀκόπως ἐκέρδισε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, θὰ κλέψῃ δευτέραν φορὰν καὶ τρίτην, ἵνα κατόπιν ἀφόβως καὶ ἄνευ ἐλέγχου τῆς συνειδήσεως ἐξακολουθῇ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον πρότερον τόσον ἀπεστρέφετο. Ὅσαύτως ὁ νέος αἰσθάνεται ὀρμάς, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἀνάγκην χαλιναγωγήσεως ἐκ μέρους τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Ἐν τούτοις, μὲ τὴν ἀνοχὴν ἴσως τῶν γονέων του, μὲ τὴν προτροπὴν τῶν φίλων του, ἀναγινώσκει βιβλία ἐξυμνοῦντα τὰς νεανικὰς παρεκτροπάς. Μελετᾷ περιοδικά, τὰ ὁποῖα τοῦ παρέχουσι τελείαν ἐλευθερίαν. Ἡ συνείδησις βεβαίως κατ' ἀρχὰς ἀνθίσταται, ἀποδοκιμάζει τὰς τάσεις, ἐλέγχει τὸς σκοπούς. Καὶ ὅμως τὸ βιβλίον λέγει : Ὅσον θέλεις νὰ ἀντισταθῇς, ἐπὶ τέλους θὰ ὑποκύψῃς. Εἶσαι πλασμένος πρὸς τὴν ὑποδοῦλωσιν τῶν ἡδονῶν.

Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ προπάτορές σου εἶναι ἀδύνατον σὺ νὰ κάμῃς ἐξαίρεσιν. Εἰς τὴν φύσιν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντισταθῇ. Κάμε ὅ,τι ἔχεις νὰ κάμῃς ἵνα μὴ φθείρῃσαι ματαίως». Τὸ βιβλίον, ἔχον βοηθὸν τὴν νεανικὴν ἡλικίαν καὶ συνεργὸν τὸ ἐλεεινὸν περιβάλλον, μετ' ὀλίγον τὸν νεανίαν τὸν ὄριπτει μέσα εἰς τὸν βόρβορον τῆς κακίας. Κυλιέται ἐκεῖ ὁ δυστυχὴς, καὶ πιστεύει πλέον, ὅτι ὁδὸς ἀνασώσεως δὲν ὑπάρχει. Κλαίει τὴν στιγμὴν τοῦ πρώτου ὀλισθήματος, ἀλλὰ κατόπιν λέγει, «ἦτο φυσικὸν μου». Πλὴν ἡ νεανικὴ ἁμαρτία δὲν φθείρει μόνον τὸ σῶμα, σπαταλᾷ καὶ τὴν περιουσίαν. Διὰ τοῦτο ὁ νέος ἐντὸς ὀλίγου χρόνου διασπαθίζει μέσα εἰς τὴν τρέλλαν του κολοσσαίαν περιουσίαν. Τὸ χρῆμα βεβαίως σώνεται, ἡ ὀρμὴ ὅμως πρὸς τὴν ἀνομίαν ἀντιθέτως γιγαντοῦται. Ζητεῖ χρήματα πρὸς ἀπόλαυσιν, πρὸς κορεσμὸν τῶν ἀνόμων του παθῶν. Διὰ τοῦτο τὸν βλέπεις νὰ καταχράται τὰ ἐμπιστευθέντα χρήματα, νὰ δολιεύεται ὀλόκληρα ξένα ποσά, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ λαμβάνῃ τὴν ὄδον τοῦ ἐκβιασμοῦ καὶ τῆς ληστείας, πρὸς πορισμὸν χρημάτων. Ἡ, εἴτε ἐξ ἐνόχου ἀγάπης, ἐπειδὴ δὲν ἐπιτυχάνει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ, μελετᾷ τὸν φόνον ἢ, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ μεγάλα ποσά, δὲν διστάζει νὰ φθάσῃ καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ἔγκλημα. Οἱ γονεῖς, ὀδυνώμενοι, ἐκ τῆς κακῆς διευθύνσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ υἱὸς των, τὸν συμβουλεύουσι, τὸν ἐξορκίζουσι, τὸν ἐκλιπαροῦσι, πίπτουσι εἰς τοὺς πόδας του καὶ τὸν παρακαλοῦσι νὰ παύσῃ πλέον τὴν κακὴν διαγωγὴν ἢ πλὴν, καίτοι καὶ αὐτὸς ἀναγνωρίζει τὸ συμφέρον του, ἐν τούτοις ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπίσημον ὑπόσχεσίν του. Καὶ ἀδυνατεῖ, διότι ἔχει μελετήσῃ, καὶ ἔχει πεισθῇ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ διορθωθῇ. Ἡ φύσις τὸν ἔκαμε κακόν. Ὅσον δὲ αὐτὸς καὶ ἂν προσπαθῇσῃ, ματαίως θὰ κοπιᾷσῃ. Μόνον κλαίει τὴν τύχην του καὶ τίποτε ἄλλο. Ὡ τὸν δυστυχῆ ! Πλέον πᾶσα ἐλπίς διορθώσεως ἐξέφυγεν ἀπὸ αὐτόν. Τὰ ἀνατρεπτικὰ ἐκεῖνα βιβλία ἦσαν τοσοῦτον ἰσχυρά, ὥστε ἐνέκρωσαν παντελῶς πλέον πᾶσαν εὐγενῆ ἀφύπνισιν τῆς καρδίας. Διὰ τοῦτο ἀκούετε μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὅτι ὁ τάδε, παρὰ τὰς ἐκτετυκὰς παρακλήσεις τοῦ Πατρὸς καὶ τὰς ἐκλιπαρήσεις τῆς μητρὸς, παρὰ τὰς εἰλικρινεῖς ὑποσχέσεις του, μόλα ταῦτα ἐπανέλαβε τὸ κακόν καὶ ἐπὶ τέλους ἐφόνευσε τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἠγάπα, καὶ ἠῆτοκτόνησε κατόπιν καὶ αὐτὸς, ἀφίνει δὲ μίαν ἐπιστολήν καὶ λέγει : «ἔδωκα ὑπόσχεσιν, ἐπεβλήθη ἐν τὸν ἑαυτόν μου, ἐνικήθη ὅμως καὶ νὰ μὲ συγχωρήσετε». Ἀνομολογεῖ ὁ δειλαῖος τὴν ἀπονενομένην πρᾶξιν του, ἀλλ' ἀφίνει νὰ ὑπονοήσωμεν, ὁποίαν καταστρο-

φήν επέφερον τὰ σαπρὰ ἀναγνώσματα.

Τοιαύτην σωρείαν γεγονότων ἔχομεν μεγίστην. Αἱ ἔφημερίδες δὲν παύουσι καθ' ἡμέραν νὰ ἀναφέρωσιν ἐν ἡ δύο τοιαῦτα γεγονότα, τὰ ὁποῖα συμβαίνουσι μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς πόλιν ἀριθμοῦσαν 300—400 χιλιάδας κατοίκων, Συλλογισθῆτε δὲ τώρα, τί συμβαίνουσι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ καταλήφθητε ὑπὸ φρίκης, διὰ νὰ ἴδῃτε, εἰς τί ὁδηγοῦσι τὴν κοινωνίαν τὰ βιβλία τῆς ἑλαφροῦς λεγομένης φιλολογίας.

Καὶ ἔπειτα ζητεῖτε διόρθωσιν τῆς κοινωνίας, ἀναστήλωσιν τοῦ ἔθνους, ἀνάδειξιν χρηστῶν χαρακτήρων, ἀφ' οὗ εἰς πρώτην μοῖραν ἔχομεν τὰ ἀνήθικα βιβλία, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐξευγενίζει τὰ ἦθη, στηρίζει τοὺς κυμαινομένους χαρακτήρας, ἐμπνέει πρὸς πᾶν καλὸν καὶ κηρύττει τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην, ὀλίγοι τὸ γνωρίζομεν, ἑλάχιστοι δὲ τὸ ἐφαρμοζουσι. Διὰ τοῦτο ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους τοὺς πονοῦντας τὴν καλυτέρευσιν τῆς κοινωνίας, καὶ ὑποβάλλω τὴν παράκλησιν: συστήσατε καὶ ἐφοδιάσατε τοὺς γνωρίμους σας μὲ ἠθικοθηρησκευτικὰ βιβλία καὶ οὕτω θὰ ἀνασώσετε ἀσφαλῶς τὴν κοινωνίαν, ἢ ὁποῖα ὁδηγεῖται εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν.

Σ. Γ. Α.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Εἰς τὸν νεοσύστατον πρὸς προστασίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας σύλλογον θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ συστήσωμεν δύο τινὰ: πρῶτον νὰ ἐπιδιώξῃ διὰ νομοθετικῆς ὁδοῦ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου παιδίων εἰς κέντρα ψυχοφθόρα καὶ δεύτερον τὴν δημιουργίαν ψυχαγωγικῶν παιδικῶν κέντρων. Ὅσον τὸ πρῶτον εἶνε εὐκολώτατον, τόσο τὸ δεύτερον εἶνε δυσχερές, διότι ἀπαιτεῖ δαπάνας καὶ πρὸ παντὸς ὀργάνωσιν. Τοιαῦτα ψυχαγωγικὰ διὰ παιδία κέντρα δύναται νὰ εἶνε οἱ κῆποι μὲ παντὸς εἴδους παιγνίδια καὶ σκηναὶ πρὸς παράστασιν σκηρικῶν ἔργων, μὲ ἠθοποιούς ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδία, παιδικοὶ κινηματογράφοι, βιβλιοθήκαι παιδικαὶ καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐλκύσῃ καὶ διασκεδάσῃ μετ' ὠφελείας τὰ παιδία, διὰ προβολῶν, φέρ' εἰπεῖν, φωτεινῶν εἰκόνων, ἐκλαϊκευμένων διὰ παιδία διαλέξεων καὶ εἰ τινων ἄλλων παρομοίων μέσων.

§§ Νομίζομεν, ὅτι ἡ ἐν τῷ προσχεδίῳ τοῦ νέου τῆς Χώρας Καταστατικοῦ Χάρτου παρεχομένη εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ κειμένου τῶν ἁγίων Γραφῶν, ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐλευθερία θὰ ἀποβῇ πολλαχῶς ἐπιζημία. Τὸ ἱερὸν ἀγιογραφικὸν κείμενον θ' ἀποβῇ λεῖα τῶν διαφόρων ἀμαθῶν καὶ ἀκαταρτίστων, θὰ δίδωνται δ' εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ μεσαφράσματα, δι' ὧν

θὰ καταπέσῃ παρ' αὐτῷ τὸ κῦρος τῆς Ἀγ. Γραφῆς κα' τῆς θρησκείας, φαντάζεται δ' ἕκαστος τὰς θλιβεράς τῆς τοιαύτης ἐλευθερίας συνεπείας. Διὰ τοῦτο ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ προβῇ εἰς τροποποίησιν τοῦ ἐν ταῖς ἔφημερίσι πρό τινας ἐμφανισθέντος προσχεδίου κατὰ τοῦτο τὸ μέρος.

§§ Πρωῖνῃ ἔφημερίᾳ, σχολιάζουσα παράπονον πολιτευτοῦ, χαρακτηρίσαντος τὴν ἐπὶ τῇ δημεύσει τῶν ἐκκλησι. κτημάτων διαμαρτυρίαν τῆς ἱεραρχίας ὡς ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἐπιλέγει: «Ἡ διαμαρτυρία τῆς Ἱεραρχίας ἐθεωρήθη ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς τὴν Συνέλευσιν. Ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ λεηλασία τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν;»

§§ Κατ' αὐτὰς ὠδηγήθησαν καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν ἐλευθεραν Ἑλλάδα, οὕτω δὲ οὐδὲ εἰς ἀπέμεινε πλέον ἐκεῖ, ὅπου ἀπ' αἰώνων ἐν ἰδίᾳ πατρίδι ὁ Ἑλληνισμὸς ἔδρα καὶ ἐξεπολιτίζε. Καὶ ἐδῶ μὲν ἡ μήτηρ Ἑλλάς θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς ταλαιπώρους πρόσφυγας. Ἀλλ' οὔτε αὐτοί, οὔτε ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι αἱ κοιτίδες χάνονται τόσο εὐκόλως. Θὰ ἔλθῃ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον καὶ πάλιν ναοὶ ἐκεῖ θὰ ἀνεγερθῶσι, καὶ ὁ χριστιανικὸς πολιτισμὸς θὰ ἐπανεύρῃ ἑαυτὸν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας τῶν Μικρασιατικῶν Ἐκκλησιῶν.

§§ Πολὺ ὀρθῶς ἐν πρωῖνῃ σοβαρᾷ ἔφημερίδι, τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ὀρμήσαντος «κύματος τῆς ἀνηθικότητος», τονίζεται ὅτι τὰ κατ' αὐτὰς συνιστώμενα ἀστυνομικὰ μέτρα οὐδέποτε θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀποτροπὴν τῶν ἠθικῶν κινδύνων, ἐὰν ἡ Ἐκκλησία, ἡ Οἰκογένεια καὶ τὸ Σχολεῖον δὲν φροντίσουν νὰ μορφώσουν χαρακτήρας, δι' ὧν ἕκαστον διαθέτει μέσων ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δράσεώς του. Ὅταν ἔχωμεν χαρακτήρας προκατηρητισμένους διὰ διδασκαλίας τῶν ἐπὶ μέρος ἀτόμων, πρὶν προφθάσων ταῦτα νὰ γείνουν ἀνήθικα, «δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ κατάσχῃ Εἰσαγγελεὺς τὰ αἰσχρὰ βιβλία ἢ φυλλάδια, διότι ὁ κόσμος δὲν θὰ βρίσκῃ πλέον τοῦ γούστου του τὸ αἰσχρὸν, καὶ θὰ τὸ περιφρονῇ. Θὰ ζητῇ μόνον τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ὠραῖον, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ὠραιότητα ἐνυπάρχει ἡ ὑγιεστέρα ἠθικὴ». Πολὺ ὀρθῶς.

§§ Μὲ πολὺ καὶ εὐλογον καὶ δίκαιον ἄγχος ὑψοῦται ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τῆς ληστρικής ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε προωρισμένα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δυσκολεύεται νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τόσο ἀπέλιπε τοὺς βουληφόρους τοῦ Ἐθνους τὸ τῆς συνέσεως πνεῦμα, ὥστε νὰ ἐπιδοκιμάσουν

τά μέχρι τουδὲ γυνόμενα καὶ νὰ μὴ ρήξουν φωνὴν ἐντόνου διαμαρτυρίας κατὰ τῶν εἰς βάρους αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τῆς Ἐκκλησίας διαπραχθέντων. Αὐτὴ ἡ χαρακτηριζομένη ὡς ἄθεος ἐπίσημος Γαλλία καὶ ἡ ἀδιάφορος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐπίσημος Ἰταλία κόπτονται πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν μοναχικῶν ταγμαμάτων τοῦ Κατολισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐνῶ δὲ ταῦτα ἀκωλύτως δύνανται νὰ ἰδρῦουν μονὰς καὶ σχολεῖα εἰς βάρους τῆς θρησκείας μας καὶ τῶν τέκνων μας, ἡμεῖς διὰ τῶν ἰδίων μας χειρῶν τοὺς βοηθοῦμεν, καταφέροντες τὰ ἀποτελεσματικώτερα τῶν πληγμάτων κατὰ τῆς «ἐπικρατούσης» (!) ἐν τῷ ἰδικῷ μας Κράτει Θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας! Καὶ ἔπειτα ἀσχάλλομεν διότι τὸ κήρυγμα τοῦ κομμουνισμοῦ κάμνει τόσην θραύσιν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ἡ ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ νόμου ὀρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐπιτροπεία ἐκ τοῦ Μακ. Προέδρου, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θηβῶν, Ὑδρας, Κορινθίας, Κερκύρας, Χαλκίδος καὶ Καρυστίας, συνήλθον εἰς πρώτην σύσκεψιν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, προχθὲς δὲ Πέμπτην ἐπεσκέφθη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἐξέθεκεν εἰς αὐτὴν τὰς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας. Τὰς ἀπαντήσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἤκιστα, δυστυχῶς, ἐνθαρρυντικὰς, ἀνεκοίνωσε χθὲς ἡ Ἐπιτροπεία ἐν συσκέψει εἰς πάντας τοὺς ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντας Ἀρχιερεῖς.

—Χθὲς Παρασκευῇ, ὁ νέος καθηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαιογραφίας κ. Γεώργιος Σωτηρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν παραδόσεών του, λαβὼν ὡς θέμα «Ἐννοια καὶ Ἱστορία τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαιογραφίας, πηγὰί καὶ οὐσία τῆς Χριστιανικῆς καὶ Βυζαντινῆς τέχνης».

—Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀσωμάτων, τελέσας σήμερον ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς πανηγυριζούσης Μονῆς Πετράκη τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν μοναχὸν τῆς Μονῆς Χρυσόστομον.

—Ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ, πλὴν τῶν τακτικῶν Καθηγητῶν, ἤρξαντο τῶν παραδόσεών των καὶ οἱ νεοεκλεγέντες, ἦτοι ὁ ἔκτακτος Καθηγητὴς τῆς Χριστ. Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαιογραφίας κ. Γ. Σωτηρίου καὶ οἱ Ὑφηγηταὶ κ. κ. Εὐ. Ἀντωνιάδης καὶ Π. Μπρατσιώτης.

—Ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐκκλησίας» Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ ἀνέπτυξεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς διὰ μακρῶν τὰ κατὰ τὴν ἰδρῦσιν καὶ ὀργανῶσιν τοῦ «Διεθνοῦς Συνδέσμου πρὸς προα-

γωγὴν τῆς διεθνοῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», λεπτομερέστερον δὲ τὰ κατὰ τὸ ἐν Σινάϊα τῆς Ρουμανίας πρὸ τινος συγκληθῆν συνέδριον τῶν ἐν τοῖς Βαλκανικοῖς Κράτεσιν Ἐθνικῶν Συμβουλιῶν τοῦ Συνδέσμου τούτου, τοῦ ὁποίου μετέσχε μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Δουβουινιώτου, καὶ «κατὰ τὸ ὅποιον συνεζητήθησαν δύο ἐνδιαφέροντα τοὺς Ἕλληνας ζητήματα: τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων καὶ τὸ τῆς διεθνοποιήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ κ. Καθηγητὴς, ἐν τέλει τῆς ὁμιλίας του, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε καὶ ἄλλο, πλὴν τῶν φοιτητῶν, ἀκροατήριον, συνέστησε θερμῶς εἰς τοὺς ἀκροατὰς του ὅπως ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ του ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν λαῶν, πάντες δ' ἐγγραφῶσι μέλη τῆς παρ' ἡμῖν ὀργανώσεως, ἥτις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν εὐρύτεραν διάδοσιν τῆς διεθνοῦς ἀγάπης καὶ φιλίας.

—Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου, δι' ἐγγράφου ἐπιδοθέντος ὑπὸ τοῦ Κοσμητοροῦ αὐτῆς, παρεκάλεσε θερμῶς τὸν τε κύριον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν καὶ δι' αὐτοῦ τὴν σεβ. Κυβέρνησιν, ὅπως μετ' εὐμενίας γένωνται ἀποδεκτὰ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν Θεολόγων Καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων, οἵτινες, τρόφιμοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Θεολογ. Σχολῆς ὄντες, πάντοτε μετὰ ζήλου πολλοῦ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθήκον συμβάλλουσιν εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας.

—Πρωτοβουλία τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐπανελήφθησαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αἱ πέρουσιν ἐγκαινιασθεῖσαι λαϊκαὶ διαλέξεις. Πρῶτος ὁμίλησεν ὁ Πανσο. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μ. Κων/νίδης περὶ τῆς παιδαγωγικῆς δυνάμεως τῆς οἰκονομείας. Δεύτερος δέ, τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, ὁ Πανσο. Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ρουμπάνης, περὶ ἀκροάσεως τοῦ θείου λόγου.

—Ἐν ἁπασι τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἐφημέριοι Θεολόγοι καὶ δυνάμενοι κηρύττει. ἤρξατο τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου. Ἐν πολλοῖς τῶν ἱ. τούτων ναῶν ὀργανώθησαν καὶ μεταμεσσηβρινὰ κηρύγματα. Προσεχῶς δὲ δημοσιεύεται καὶ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν κηρυκτῶν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅστις τοιχοκολληθήσεται εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως πρὸς γνῶσιν καὶ εὐκολίαν τῶν Χριστιανῶν.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, πρωτοβουλία τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου συνήλθον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οἱ Πρόεδροι τῶν Φιλοπτώχων Ἐνοριακῶν Ταμείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ συνεσκέφθησαν περὶ τῆς ἐγκαίρου ὀργανώσεως τῆς «ἡμέρας τῶν πτωχῶν». Κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ὀργανώσεως «τῆς ἡμέρας τῶν πτωχῶν» ἀπεφασίσθη, ὅπως ὡς τοιαύτη ὀρισθῆ ἡ 18 Δεκεμβρίου, ἐξελέγη δὲ τετραμελής ἐπιτροπὴ ἀποτελεσμένη ἐκ τοῦ Παν. Πο. Τζαβάρρα καὶ τῶν αἰδεσμ. Α. Παπαναστασίου, Καταγεργίση καὶ Ἀ. Γιαννακοπούλου, ἥτις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πανσο.

Πρωτοσυγγέλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μ. Κων/νίδου θὰ μελετήσῃ τὸν τρόπον, δι' οὗ θὰ ὀργανωθῇ ὁσον οἷόν τε καλλίτερον ὁ ρηθεὶς ἔρανος ὑπὲρ τῶν Γεν. φιλοπτώχων Ταμείων. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ὀνομασθεῖσαν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Ὀργανώσεως «ἡμέρας πτωχῶν» προστεθῆσαν καὶ αἱ κυρίαὶ Μ. Εὐγανίδου, Μ. Α. Παναγιωτοπούλου, Μ. Ἀντωνάκου καὶ Μ. Τσάκωνα.

Ἡ Κεντρ. Ἐπιτροπὴ ὀργανώσεως «ἡμέρας πτωχῶν», συνελθοῦσα προχθὲς Πέμπτην καθώρισε τὰς λεπτομερεῖας τῆς προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας, ἧτις προηγήθησται τῆς ἡμέρας τοῦ ἔρανου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ Κυπριακῷ Τύπῳ, ὅτι τῇ προτάσει τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου μελετᾶται ἡ ἀνύψωσις τοῦ Κυπριακοῦ Ἱεροδιδασκαλείου εἰς Θεολογικὴν Σχολήν, ἐφάμιλλον καὶ ἰσοβάθμιον πρὸς τὰς τέως Θεολογικὰς Σχολὰς τῆς Χάλκης καὶ τῶν Ἱεροσολύμων. Κατὰ τὴν επικρατεστέραν γνώμην, ἡ Σχολὴ θὰ εἶναι ἐξατάξιος, ἥτοι μετὰ τριῶν γυμνασιακῶν καὶ τριῶν καθαρῶς θεολογικῶν τάξεων. Χιλιάδιον ἐπίδομα θὰ παρέχεται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἔχῃ 10—15 ὑποτρόφους αὐτῆς, ἐτέρας δὲ χιλίας λίρας θὰ χορηγῶσιν οἱ θρόνοι καὶ αἱ μοναὶ τῆς νήσου. Προσεχῶς θὰ συγκληθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Κύπρου ἧτις, μετὰ τῶν ἡγουμένων τῶν ἐν Κύπρῳ μονῶν διασκεπτομένη, θὰ καταλήξῃ εἰς ὀριστικὰς περὶ τοῦ ζητήματος ἀποφάσεις.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

Τελουμένων κατ' αὐτὰς τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Λίβερπουλ ἀγγλικανικοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ὁ ἐπίσκοπος Λίβερπουλ, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῆς κατ' αὐτὰ παρουσίας τοῦ ἀρχιμ. τῆς ἐν Αὐδίνῳ ἑλληνικῆς ἐκκλησίας κ. Κωνσταντίνου Παγώνη, ἠνχθήθη πανηγυρικῶς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, συμπάσης τῆς Χριστιανωσύνης, προσθέσας, ὅτι ὁ νέος καθεδρικός ναὸς θὰ διατίθεται καὶ διὰ τὴν τέλει λειτουργίας ὑπὸ Ὀρθοδόξων κληρικῶν.

Ὁ Ἕλλην ἀρχιμανδριεὺς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία διαφλέγεται πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆς Χριστιανικῆς ἐνότητος καὶ εἶνε εὐτυχῆς, διότι ὁ ζήλος τῆς οὗτος εὐρίσκει τόσον ἰσχυρὰν καὶ ἀδελφικὴν ἀπήχησιν παρὰ τῆ Ἀγγλικανικῆ Ἐκκλησίᾳ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μπουένος—Ἀύρες, ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπεφάσισε τὴν κατάργησιν τῆς παρὰ τῇ Ἁγίᾳ Ἐδρᾷ πρεσβείας τῆς Ἀργεντικῆς Δημοκρατίας.

—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης, ἡ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐντολῶν συνεπλήρωσε τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀγγλικῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Παλαιστίνης. Ἐζήτησε δὲ περὰ τοῦ ἐκεί Ἀγγλοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ κ. Σάμουελ συμπληρωματικὰς πληροφορίας περὶ τῆς εἰς τὰς Χριστιανικὰς, Μουσουλμανικὰς καὶ Ἑβραϊκὰς σχολὰς ἐφαρμοζομένης διδασκαλίας καὶ περὶ τῆς χρήσεως τῆς

Ἑβραϊκῆς γλώσσης εἰς τὰς ἐπισήμους σχέσεις τῆς διοικήσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐζήτησε καὶ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Κομιτάτου τοῦ Ἀραβικοῦ Συνεδρίου τῆς Παλαιστίνης διὰ τὴν πολιτικὴν, ἣν ἐφαρμόζει ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν.

Ἐν τέλει, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξῆρε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐντολῶν εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἐποπτεύῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὄρων τῆς ἐντολῆς, ὅπως προσδιωρισθῆσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ νὰ ἐξακριβῶν, ἐὰν οἱ ὄροι οὗτοι ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα ταῦ ἄρθρου 28 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

— Ἐξ ἐκθέσεως Ἰάπωνος χριστιανοῦ, δημοσιευμένης ἐν τῇ «Semaine Religieuse» τῆς Γενεύης, ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος ἐν τῇ Ἰαπωνικῇ κοινωνίᾳ: «Οὐδεὶς, λέγει, σοβαρὸς Ἰάπων θὰ ἀμφισβητήσῃ τὰς ἐξόχους ὑπηρεσίας, ἃς ὁ Χριστιανισμὸς προσέφερεν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ ἀγάπη, ἧτις, κατὰ τὰ παραγμέματα τοῦ Κομφουκιζμοῦ, ὑφίστατο ὑπὸ μορφᾶς ἠθικῆς, ἐξαναγκαστικῆς μᾶλλον ἢ ἐθελουσίας, εὗρε τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἔκφρασιν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος καὶ ἐπέτρυσεν εἰς τὴν Ἰαπωνικὴν ἠθικὴν νὰ ἀνυψωθῇ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς. Αἱ γυναῖκες, χάρις εἰς τὸν Χριστιανισμὸν, ἀφυπνίσθησαν οἰονεὶ πρὸς νέαν ζωὴν. Χωρὶς νὰ προσκορῶσι πρὸς τὴν Ἰαπωνικὴν παράδοσιν, ὑπαγορεύουσιν αὐταῖς ὑπακοὴν εἰς τοὺς συζύγους καὶ τοὺς γονεῖς τῶν, ἠδυνήθησαν, ἐπὶ τέλους, νὰ ἀναπτύξωσι τὴν προσωπικότητά των. Τὰ πολυάριθμα ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα, τὰ ἰδρυθέντα ὑπὸ τῶν Ἱεραποστολικῶν Ἐταιρειῶν, συνεπλήρωσαν εὐτυχῶς τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους. Δύο βιβλικαὶ ἐταιρεῖαι, Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας, διὰ μεγάλων δαπανῶν μετέφρασαν καὶ ἐδημοσίευσαν τὴν βίβλον εἰς Ἰαπωνικὴν γλῶσσαν. Ἦδη δὲ πολλὰ ἑκατομμύρια ἀντιτύπων αὐτῆς διεδόθησαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν. Πολλὰ φιλανθρωπικὰ κινήσεις, πολλαὶ παροχαὶ ὑπὲρ τῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης ἐνεργήθησαν ὑπὸ τῶν χριστιανῶν, οἵτινες διέπουν τὰ πλεῖστα τῶν κοινωνικῶν ἔργων ἐν Ἰαπωνίᾳ. Διὰ πάντας τούτους τοὺς λόγους, γράφει ὁ Ἰάπων χριστιανός, ὁ χριστιανισμὸς παρήγαγεν ἀρκετὰ ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν τῆς Ἰαπωνίας, χωρὶς μ' ὅλον τοῦτο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ὥστε νὰ νικήσῃ πάσας τὰς ἀντιπαθείας καὶ πάσας τὰς σφρανογήσεις, αἵτινες ὡς πρὸς αὐτὸν ὑφίστανται παρ' αὐταῖς».

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετρᾶκη

Προκηρῦττει ὅτι :

Ματαιωθείσῶν τῶν διὰ τὴν 9 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. προκηρυχθεισῶν δημοπρασιῶν, διενεργηθήσονται αὐταὶ τὴν 16 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 τῆς μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου

Ἰαθηνῶν, ἦτοι αἱ ἐξῆς : Α') ἡ ἐκποίησης, 1) ἀγροκτῆματος «Ἄγιος Ἰωάννης» ἐν Κερατέα, 2) δύο ἐλαιοδένδρων ἐν θέσει «Γέφυρα Βαλμέσα» τῆς Κερατέας, 3) ἀγρῶν ἐν θέσει «Ρουπάκι» πέριξ καὶ ὀπισθεν τοῦ Νεκροτρφείου Ἁγίου Ἀντωνίου Κολοκυνθοῦς, 4) ἀγρῶν ἐν θέσει Κνέτα ἐκ 5 στρεμ. καὶ Βένιζι ἐκ 4 στρεμ. τῆς περιφ. Κερατέας, 5) ἀγροῦ πλησίον τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Κερατέας ἐκτάσεως ἐνὸς στρέμματος περίπου, 6) ἐκτάσεως ἐνὸς (1) στρεμ. καὶ 750 τετρ. μέτρ. ἐν θέσει Τοῦμπι καὶ Καράβελι τῆς Κηφισσιᾶς, 7) μικροῦ οἰκοπέδου ἐν Παγκρατίῳ. Ὁμοίως δοθείσης μείζονος προσφοράς, συνεπαναλαμβάνονται καὶ αἱ κάτωθι δημοπρασίαι, 1) ἡ ἐκποίησης τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 οἰκοπέδου ἐν Κερατέα, 2) ἡ ἐκποίησης τοῦ εἰς θέσιν Ἀλώνια Ἀμαρουσίου μικροῦ οἰκοπέδου καὶ 3) ἡ εἰκοσιπενταετής μίσθωσις τῆς περιφ. Ἄλυκῆ τῆς Γλυφάδος, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως αὐτοῦ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Ἰωάνης Χρύσης
* Νικόλαος Γεωργιάδης
* Παρθένιος Ροδόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σιαμᾶδων προκηρύσσει ὅτι: τὴν 2αν 9ην καὶ 16ην Νηβρίου ἐ. ἔ. καθ' ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Καλαμπάκῃ καὶ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις Βανακουλίων καὶ Λυμποχόβου ὑδρομύλων τῆς ἄνω Ἱ. Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σιαμᾶδων τῇ 20 8]βρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Καλλίνικος Σακκάς ἀρχιμ. Ἀνθίμος Τοίγγας, Μελέτιος Σκυλοδήμος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μ. Κλειστῶν διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μονοετής μίσθωσις τοῦ ὕδατος Κάραβος Μενιδίου ἀνήκοντος εἰς τὴν Μονήν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν τὴν 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀ. Ἡλιακοπούλου. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον τῆς Μονῆς (ὁδὸς Βορῆα 4) Ἐν Ἱ. Μ. Κλειστῶν τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 1924. Ὁ Ἡγούμενος Κ. Λαζάρου.

Ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ «Ἁγία Παρασκευὴ» Μεγάλου Χωρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησης τοῦ παρὰ τὸν ἀνωτέρω ναὸν οἰκοπέδου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ. συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει ὅρους. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθήωσαν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῇ Ἐνοριακῇ Ἐπιτροπείᾳ Μεγάλου Χωρίου. Ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1924. Ἡ ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία, Ἰωάννης Παπασπύρου ἱερέυς, Μιχαὴλ Παΐδας, Σταμάτιος Παΐδας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος διακηρύττει ὅτι: Συνεπεῖα τῆς ὑπ' ἀριθ. 5083/4154 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησης ἑκατὸν (100) κοιλῶν ἀραβοσίτου ἐφστεινῆς ἐσοδείας, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς, τῆς ἀντίγραφον κατατεθήσεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας, Κοινότητος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὠρίσθη εἰς δραχμὰς πενήτηκοντα (50) τὸ κοιλόν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς Εἰρηνοδίου Λίμνης ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐν Λίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, τὴν 16ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆ μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ μαινώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐνεργεῖαν αὐτῆς, θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὕτη καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν, ἐπὶ τῇ βάσει νέας διακηρύξεως τοιχοκολλουμένης μόνον ἐν Λίμνῃ πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ἄχρις ἐπιτεῦξεως ἀποτελέσματος. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γέροντος τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Ἀρχ. Μεθόδιος Τσιροδημήτρης, Ἱερομ. Γρηγόριος Φώτης, Στέφανος Κρυστάλλης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιουτουλίου προκηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν βετούς ἐνοικιάσεως ὁ ἐκ στρεμμάτων 8 ἀγρὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁρφανοῦ μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιουτουλίου, κείμενος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Νεοχωρίου τοῦ τέως Δήμου Φαρκαδῶνος. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Τσιουτῷ τῇ 22 Νοεμβρίου 1924 ἡμέρα Σαββάτου ὥρα 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίου Σοτίου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Τσιουτουλίου κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὁμοιορίθμου τῇ παρούσῃ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῆς ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς ἐνθά οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Τσιουτουλίου τῇ 30 8]βρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, Ἀμβρόσιος Βελέντζας Ἀρχιμανδρῆτης, Σεβαστιανὸς Ἀναστασόπουλος μοναχός.

ἘΚΚΛΗΣΙΑ,	
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	} ΕΞΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΞΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 80
	} ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3
	ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
	† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΞΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
	† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
	Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
	Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι
Τύποις Ἱ. Φαίικος, Σταδίου 38, Ἀθῆναι	